

небеса та, и му даватъ отъ всичко сѣкакви познания. И тъй, всички тѣ тѣзи думи, които знайтъ ученици тѣ, и колкото още оставатъ да учйтъ тѣ, изпълняватъ цѣлий тѣ съставъ на нашия тѣ языкъ. Человѣкъ като говори и приказва, додѣ то продължава свой тѣ разказъ, той непременно ще употрѣби различни думи; ученици тѣ като четятъ въ книги тѣ си, тѣ ще срѣщатъ въ тѣхъ тоже различни понятия, отъ които нѣкои си ще бждатъ тѣмъ познати, а нѣкои си съвсѣмъ нечувани други пжтъ отъ тѣхъ.

Нека кажемъ, за примѣръ, нѣколко таквизи думи, които маловѣзрастни тѣ, които сж постжили въ училище, до тази си възраст сж чували и ги знайтъ, и които сѣка една отъ тѣхъ имъ дава да разбиратъ нѣщо си, съ една дума, сѣка една имъ представлява по едно понятие, съ което сж тѣ вече наздраво запознати: *конь, крава, круша, ябълка, сирение, хлѣбъ, масло, соль, бобъ, кроиж, ямъ, ходиж, олеле! ха! черенъ, бѣлъ, добръ, злъ, той, тя, то, половина, за, на, презъ, отъ* и др. Тѣзи послѣдни тѣ четири думички: *за, на, презъ, отъ*, ако и да сж ги чували въ говорение то, но отдѣлно тѣ не се изричатъ, нито се приказватъ; тѣ се изговарятъ винаги съ други думи наедно. Примѣри: *Марийка отива за вода; Драганъ ходи на училище; Неда презъ плетъ гледаше; Стоянъ отъ лозие си идеше.*

И тъй сѣка една отъ горни тѣ думи, като е зета отъ животъ тѣ, ще се разбира и проумѣва отъ всѣкой единъ, безъ да дава тя нѣкакво затруднение въ свое то значение. Ако продължимъ сега да изговоримъ и изложимъ още много таквизъ по-